

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Karen Hækkerup, og så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er det jo velkendt, at for partiet Enhedslisten er det nærmest en krænkelse af menneskerettighederne, hvis man ikke lige har lov til at opholde sig i Danmark, og derfor kan jeg godt forstå, at Enhedslisten vil tilrane sig endnu en, eller jeg ved ikke, om man kan tale om endnu en, men i hvert fald en magtbastion ved at overdrage et kompetenceområde til Folketinget, som i dag reelt og juridisk tilkommer regeringen.

Kl. 14:38

Man kan sige, at risikoen for, at Enhedslisten nogen sinde kommer i regering, er, på trods af det nok, kan man sige, lidt anspændte resultat ved sidste års valg, langt mindre end risikoen for, at partiet skulle ryge ud af Folketinget. Derfor kan jeg sådan set godt forstå, når man nu er et parti som Enhedslisten, som, tror jeg nærmest, har det som en æressag ikke at ville i regering, at man selvfølgelig vil rage så meget som muligt af den kompetence over i Folketingssalen, der normalt, jævnfør grundlovens § 19, tilkommer regeringen, for det er den eneste måde, man kan få indflydelse på det. Det ændrer dog ikke ved, hvis man lige ser bort fra Enhedslistens sådan meget snævre magtinteresse, at det ikke er særlig gunstigt for den danske rige.

I dag er tingene faktisk på en lang række områder bygget op, sådan at alles retsgarantier bliver sikret. Man har mulighed for, både hvis der ligger en udleveringsaftale, og hvis der ikke ligger en udleveringsaftale, at få prøvet sin sag ved domstolene. Det fremgår af bekendtgørelsen, jeg mener, det er § 16, såvel som det fremgår af grundloven, jeg mener, det er § 64, og det fremgår faktisk allerede i dag af straffeloven i nogle af de første bestemmelser, jeg tror, det er §§ 6-8, at forudsætningen for at udlevere til strafforfølgelse i et tredjeland er, at der er dobbelthjemmel. Det vil sige, at i Danmark udleverer vi ikke til strafforfølgelse i andre lande for noget, som vi ikke også her i Folketinget betragter som kriminel, når det gælder tredjelande.

Hvis man tænker sådan lidt tilbage på den behandling, vi har haft både her i Folketingssalen og i Europaudvalg, når det handler om ar-restordren og den nordiske ækvivalent dertil, synes jeg at huske, at Enhedslisten gang på gang

har sluttet op om det synspunkt, som vi i Dansk Folkeparti har haft, om, at vi ikke vil udlevere til strafforfølgning i et andet land, medmindre man også i Danmark kan straffes for den forseelse. Så er det jo lidt mærkeligt, at der, hvor Enhedslisten anlægger den mest restriktive, nærmest aggressive linje, er over for netop de tredjelande, hvor man har dobbelthjemmelsgarantien. Hvorfor i alverden lægger man ikke linjen i retning af de lande, hvor man ikke har dobbelthjemmelsgarantien? Det harmonerer overhovedet ikke med den linje, som fru Line Barfod, der er forslagsstiller på forslaget her, har lagt i Europaudvalget. Nu har hun jo også orlov fra Folketinget; jeg ved ikke, om der er en sammenhæng.

Med de bemærkninger skal jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det her forslag.

Kl. 14:41

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Karina Lorentzen.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

SF stiller sig positivt over for Enhedslistens beslutningsforslag om at opfordre regeringen til at ændre proceduren for indgåelse af udleveringsoverenskomster af danske borgere og udlændinge til strafforfølgning i andre lande, sådan at overenskomsterne fremover skal godkendes i Folketinget. I dag er det udelukkende regeringen, der kan indgå udleveringsoverenskomster med andre lande – og det uden at ændre udleveringsloven.

Det finder SF er et for snævert grundlag og tilnærmelsesvis udemokratisk. Den proces bør involvere hele Folketinget, da vi herigennem sikrer kontrollen med, hvilke lande vi udleverer til, og på hvilke betingelser.

Grundlæggende handler det om retssikkerheden for borgerne, og den bør Folketinget aktivt medvirke til at sikre. Sagen er således af helt principiel karakter.

Justitsministeriets arbejdsgruppe om det danske samfunds indsats og beredskab mod terror fra 2005 tilkendegav, at man ikke på det tidspunkt syntes, der var et praktisk behov for ud over den række samarbejdsaftaler, der allerede fandtes på området, at søge at indgå et formaliseret bilateralt samarbejde om udlevering af terrorismetænkte m.v. Det kunne jo berolige, men tingenes tilstand ændres jo som bekendt. Det beroligende vil da være, om et enigt Folketing, om